

रविवारी जुलै 13, 2025

विषय — संस्कार

सोनेरी मजकूर: योहान 14 : 31

"परंतु जगाने हे शिकले पाहिजे की, मी पित्यावर प्रीति करतो आणि माझ्या पित्याने जी आज्ञा मला केलेली आहे, नेमके तसेच मी करतो." — ख्रिस्त येशू

उत्तरदायी वाचन: मत्तय 5 : 6, 8, 11, 12, 43-46, 48

- <sup>6</sup> ज्यांना नीतीने वागण्याची तहान व भूक लागली आहे ते धन्य, कारण ते तृप्त होतील.
- <sup>8</sup> जे अंतःकरणाचे शुद्ध ते धन्य कारण ते देवाला पाहतील.
- <sup>11</sup> जेव्हा माझ्यामुळे लोक तुमची निंदा करतील, तुमचा छळ करतील व लबाडीने तुमच्याविरुद्ध सर्व प्रकारचे वाईट बोलतील तेव्हा तुम्ही धन्य आहात.
- <sup>12</sup> आनंद करा आणि उत्साह करा, कारण स्वर्गात तुमचे प्रतिफल मोठे आहे; कारण जे संदेष्टे तुमच्यापूर्वी होते त्यांचा त्यांनी तसाच छळ केला.
- <sup>43</sup> असे सांगिले होते की, आपल्या शोकाच्यावर प्रेम करा आणि आपल्या शत्रूचा द्वेष करा, असे तुम्ही ऐकले आहे.
- <sup>44</sup> पण मी तुम्हांला सांगतो, तुमच्या शत्रूवर प्रेम करा. तुमचे जे वाईट करतात त्यांच्यासाठी प्रार्थना करा.
- <sup>45</sup> जर तुम्ही असे कराल, तर तुम्ही तुमच्या स्वर्गातील पित्याचे खरे पुत्र व्हाल. तुमचा पिता चांगल्यावर आणि वाईटावर अशा दोघांवरही सूर्य उगवितो. चांगल्यावरही आणि वाईटावरही पाऊस पाडतो.
- <sup>46</sup> कारण जे तुमच्यावर प्रीति करतात त्यांच्यावर तुम्ही प्रीति करीत असाल तर तुम्हांला प्रतिफल मिळणार नाही. जकातदारही असेच करतात.
- <sup>48</sup> म्हणून जसा तुमचा स्वर्गातील पिता परिपूर्ण आहे तसे तुम्हीही परिपूर्ण व्हा.

धडा उपदेश

बायबल पासून

**1. मत्तय 26 : 6-8 (से 2nd ), 10, 12, 13, 20-29, 32, 36, 38-40, 42, 43 (से :), 44, 45, 46 (बघा), 47, 49, 50**

- <sup>6</sup> येशू बेथानीमध्ये होता, तो शिमोन कुष्ठरोग्याच्या घरात होता.
- <sup>7</sup> येशू तेथे असताना एक बाई त्याच्याकडे आली. उंची अत्तराने भरलेली अलाबास्त्र कुपी तिच्याजवळ होती. येशू जेवत असता ही कुपी त्या बाईने त्याच्या डोक्यावर ओतली.
- <sup>8</sup> त्या बाईला हे करताना शिष्यांनी पाहिले, तेव्हा त्यांना राग आला.
- <sup>10</sup> येशूला ते काय म्हणत आहेत हे माहीत होते, त्याने त्यांना विचारले, तुम्ही त्या बाईला का त्रास देत आहा? तिने माझ्यासाठी फार चांगले काम केले आहे.
- <sup>12</sup> या बाईने माझ्या शरीरावर हे अत्तर ओतले. मला पुरण्याचा वेळेची तयारी तिने केली.
- <sup>13</sup> मी तुम्हांला खरे सांगतो, सर्व जगातील लोकांना सुवार्ता सांगितली जाईल आणि जेथे सुवार्ता सांगण्यात येईल तेथे या बाईने जे केले त्याचे वर्णन तिची आठवण म्हणून करण्यात येईल.
- <sup>20</sup> संध्याकाळ झाल्यावर येशू आपल्या शिष्यांबरोबर मेजाशी जेवावयास बसला.
- <sup>21</sup> जेवण करीत असता येशू म्हणाला, मी तुम्हांला खरे सांगतो: तुमच्यापैकी एक जण माझा विश्वासघात करील.
- <sup>22</sup> ते खूप दुःखी झाले आणि त्यांच्यातील प्रत्येक जण त्याला विचारु लागला, तो मी नाही ना प्रभु?
- <sup>23</sup> मग येशूने उत्तर दिले, जो माझ्याबरोबर ताटात हात घालतो तोच माझा विश्वासघात करील.
- <sup>24</sup> जसे मनुष्याच्या पुत्राविषयी पवित्र शास्त्रात लिहिले आहे, तसा मनुष्याच्या पुत्राचा शेवट होईल, पण जो त्याचा विश्वासघात करील त्याच्याविषयी मला दुःख वाटते! तो जर जन्मला नसता तर त्याच्यासाठी ते बरे झाले असते.
- <sup>25</sup> मग यहूदा, जो त्याचा विश्वासघात करणार होता, तो येशूकडे वळून म्हणाला, तो मी आहे का, गुरूजी? येशू त्याला म्हणाला, तू म्हणालास, तसेच आहे.
- <sup>26</sup> ते जेवण करीत असताना येशूने भाकर घेतली. तिच्याबद्दल देवाचे उपकार मानले. आणि ती मोडली. त्याने ती भाकर आपल्या शिष्यांना दिली. तो म्हणाला, हे घ्या आणी खा. हे माझे शरीर आहे.
- <sup>27</sup> नंतर येशूने द्राक्षारसाचा प्याला घेतला. त्याबद्दल देवाचे उपकार मानले आणि तो शिष्यांना दिला. येशू म्हणाला, तुम्ही सर्वांनी यातील प्यावे. कारण हे माझे रक्त आहे,
- <sup>28</sup> हे नवा करार प्रस्थापित करते. ते पुष्कळ लोकांकरिता ओतले जात आहे. यासाठी की त्यांच्या पापांची क्षमा व्हावी.
- <sup>29</sup> मी तुम्हांला सांगतो: माझ्या पित्याच्या राज्यात आपण सर्व एकत्र येईपर्यंत मी नवा द्राक्षारस पिणार नाही.
- <sup>32</sup> पण मी मरणातून उठल्यानंतर, तुमच्या अगोदर गालीलात जाईन,
- <sup>36</sup> नंतर गेथशेमाने नावाच्या जागी येशू आपल्या शिष्यांसह गेला. येशू त्यांना म्हणाला, मी थोडा पुढे जाऊन प्रार्थना करीपर्यंत येथेच थांबा.

- 39 तो थोडे अंतर पुढे गेला आणि जमिनीवर ओणवून प्रार्थना करू लागला, हे माझ्या पित्या, शक्य झाले तर हा दुःखाचा प्याला माझ्यापुढून जाऊ दे, तथापि, माझ्या इच्छेप्रमाणे नको तर तुझ्या इच्छेप्रमाणे होऊ दे.
- 40 मग तो शिष्यांकडे परत गेला तेव्हा ते झोपी गेले आहेत असे त्याला आढळले. येशू पेत्राला म्हणाला, तुम्हा लोकांना माझ्याबरोबर एखादा तासही जागे राहता येत नाही काय?
- 42 नंतर दुसऱ्यांदा जाऊन येशू प्रार्थना करू लागला, हे माझ्या पित्या, जर दुःखाचा हा प्याला पिणे मला अटळच आहे तर तुझी इच्छा असेल तसे होवो.
- 43 नंतर येशू शिष्यांकडे परत गेला तेव्हा त्याला आढळून आले की, त्यांचे डोळे जड झाले होते व ते झोपी गेले आहेत कारण जागे राहणे त्यांना शक्य होत नव्हते.
- 44 नंतर येशू शिष्यांना पुन्हा सोडून तसाच पुढे गेला आणि त्याने प्रार्थना केली. तिसऱ्या वेळी प्रार्थना करताना त्याने पुन्हा हेच शब्द उच्चारले.
- 45 यानंतर येशू परत शिष्यांकडे गेला आणि त्यांना म्हणाला, तुम्ही अजून झोप आणि विश्रांति घेत आहात का? ऐका! मनुष्याचा पुत्र पापी लोकांच्या हाती धरून दिला जाण्याची वेळ आली आहे.
- 46 हा पाहा, मला धरून शत्रूंच्या हाती देणारा येत आहे.
- 47 येशू हे बोलत असतानाच बारा जणांपैकी एक जो यहूदा, तो तेथे आला. त्याच्याबरोबर बरेच लोक होते. मुख्य याजक, लोकांचे वडीलजन यांनी त्यांना पाढविले होते. ते लोक तलवारी व सोटे घेऊन आले होते.
- 49 मग यहूदा येशूकडे गेला आणि म्हणाला, गुरूजी, आणि यहूदाने येशूचे चुंबन घेतले.
- 50 येशू त्याला म्हणाला, मित्रा, जे करण्यास आलास ते कर! मग ते येशूकडे आले. त्यांनी येशूवर हात टाकले व त्याला धरले.

## 2. योहान 19 : 16 (और), 17, 18 (से ,), 41 (से ,), 42 (से येशू)

- 16 मग शिपायांनी येशूचा ताबा घेतला.
- 17 येशूने स्वतःचा वधस्तंभ वाहिला. तो बाहेर कवटीची जागा म्हटलेल्या ठिकाणी गेला. इब्री भाषेत त्याला गुलगुथा म्हणतात.
- 18 गुलगुथा येथे त्यांनी येशूला वधस्तंभावर खिळ्यांनी ठोकले.
- 41 जेथे त्याला वधस्तंभी मारले होते तेथे एक बाग होती. आणि त्या बागेत एक नवीन थडगे होते.
- 42 असल्याने त्यांनी येशूला तेथेच ठेवले.

## 3. मत्तय 28 : 1-3, 5, 6 (से 1st .), 7 (से 1st ;), 8, 9 (से 1st .), 10

- 1 शब्बाथवारानंतरचा पहिला दिवस आला. पहाटेस मरीया मगदालिया, मरीया नावाची दुसरी स्त्री कबर पाहावयास तेथे गेल्या.

- 2 त्यावेळी तेथे मोठा भूकंप झाला. देवाचा दूत स्वर्गातून तेथे आला. तो देवदूत कबरेकडे गेला. त्याने कबरेच्या तोंडावरची धोंड बाजूला केली. नंतर तो देवदूत त्या घोंडेवर बसला.
- 3 चमकणाऱ्या विजेसारखा तो देवदूत दिसत होता. त्याचे कपडे बर्फासारखे शुभ्र होते.
- 5 देवदूत म्हणाला, 'भिऊ नका, ज्याला वधस्तंभावर खिळले होते त्या येशूला तुम्ही पाहत आहात.
- 6 पण तो तेथे नाही. तो म्हणाला होता, त्याप्रमाणे त्याला मरणातून उठविण्यात आले आहे.
- 7 आता ताबडतोब निघा आणि त्याच्या शिष्यांना सांगा : येशू मरणातून उठला आहे. तो गालीलात जाणार आहे. तो तुमच्या अगोदर तेथे जाईल, तुम्ही त्याला तेथे पाहाल. नंतर देवदूत म्हणाला, मी तुम्हांला सर्व काही सांगितले आहे.
- 8 म्हणून त्या स्त्रिया लगबगीने कबरेजवळून निघाल्या. त्या फार घाबरलेल्या होत्या. परंतु फार आनंदितही झाल्या होत्या. जे काही घडले ते सांगण्यासाठी त्या धावत निघाल्या.
- 9 अचानक येशू त्यांना भेटला आणि तो त्यांना म्हणाला, 'शांती असो.' त्या त्याच्याजवळ आल्या. त्यांनी त्याचे पाय धरले आणि त्याची उपासना केली.
- 10 मग येशू त्यांना म्हणाला, 'मला अडवू नका. माझ्या भावांना सांगा की त्यांनी गालीलात जावे. तेथेच त्यांची माझी भेट होईल.

#### 4. योहान 21 : 1, 4 (कधी), 6, 7 (से 1st.), 8 (से ;), 9, 12-14, 25

- 1 नंतर येशू त्याच्या शिष्यांना पुन्हा दिसला. तो तिबेर्या सरोवराजवळ (जे गालीलात होते) त्या ठिकाणी दिसला. हे अशा प्रकारे घडले:
- 4 दुसऱ्या दिवशी पहाटे येशू किनाऱ्यावर उभा राहिला. पण शिष्यांना समजले नाही की तो येशू आहे.
- 6 तो म्हणाला, 'तुमचे जाळे नावेच्या उजव्या बाजूला टाका व मग तुम्हांला काही मासे मिळतील. जेव्हा त्यांनी तसे केले, तेव्हा त्यांना पुष्कळ मासे मिळाल्यामुळे जाळे ओढता येईना.
- 7 तेव्हा येशूची ज्याच्यावर प्रीति होती तो पेत्राला म्हणाला, 'तो प्रभु आहे!' असे म्हणता क्षणीच पेत्राने कपडे गुंडाळले. व पाण्यात उडी मारली.
- 8 दुसरे शिष्य माशांचे जाळे ओढीत होडीतून आले कारण ते काठापासून दूर नव्हते, फक्त शंभर यार्ड होते.
- 9 जेव्हा ते किनाऱ्याला आले, त्यांनी कोळशांनी पेटविलेला विस्तव पाहिला व मासे आणि भाकर त्यावर ठेवलेली पाहिली.
- 12 येशू त्यांना म्हणाला, 'या, जेवा, तेव्हा तो प्रभु आहे असे त्यांना समजले. म्हणून शिष्यांपैकी कोणी त्याला, 'तू कोण आहेस, हे विचारायला धजला नाही.
- 13 मग येशूने येऊन भाकर घेतली व त्यांना दिली. तसेच मासळीही दिली.
- 14 येशू मेलेल्यांतून उठल्यावर तो आपल्या शिष्यांस प्रगट होण्याची ही तिसरी वेळ.

25 आणि येशूने केलेली दुसरीही पुष्कळ कामे आहेत, ती एकेक लिहिली तर लिहिलेली पुस्तके या जगात ठेवायला जागा पुरणार नाही, असे मला वाटते.

## विज्ञान आणि आरोग्य

### 1. 26 : 21-23

येशूच्या सत्याच्या शिकवणीत आणि आचरणात अशा त्यागाचा समावेश होता की ज्यामुळे आपण त्याचे तत्व प्रेम असल्याचे मान्य करतो.

### 2. 117 : 16-23

एक दैवी विद्यार्थी म्हणून त्याने मानवाला देव उलगडला, स्वतःमध्ये आणि आजारी आणि पापी लोकांवर त्याच्या सामर्थ्याने जीवन आणि सत्याचे चित्रण आणि प्रदर्शन केले. येशूने केलेल्या चमत्कारांमध्ये (चमत्कारांमध्ये) आणि विशेषतः देहातून त्याच्या पराक्रमी, मुकुटमणीदार, अतुलनीय आणि विजयी बाहेर पडण्यात समाविष्ट असलेल्या दैवी तत्वाचे स्पष्टीकरण करण्यासाठी मानवी सिद्धांत अपुरे आहेत.

### 3. 314 : 10-12, 19-22

देवाच्या या माणसाला मारण्याचा प्रयत्न करणाऱ्या यहुद्यांनी स्पष्टपणे दाखवून दिले की त्यांचे भौतिक दृष्टिकोन त्यांच्या दुष्ट कृत्यांचे पालक होते. ... या भौतिकवादाने खऱ्या येशूला दृष्टीआड केले; परंतु विश्वासू मरीयेने त्याला पाहिले आणि त्याने तिला जीवन आणि पदार्थाची खरी कल्पना पूर्वीपेक्षा जास्त सादर केली.

### 4. 47 : 10 (यहूदा)-26

यहूदाने येशूविरुद्ध कट रचला. जगाच्या कृतघ्नतेमुळे आणि त्या नीतिमान माणसाबद्दलच्या द्वेषामुळे त्याचा विश्वासघात झाला. विश्वासघातकीची किंमत तीस चांदीच्या नाण्यांइतकी होती आणि परुश्यांच्या हास्यामुळे. त्याने आपला वेळ निवडला, जेव्हा लोकांना येशूच्या शिकवणीबद्दल शंका होती.

असा काळ जवळ येत होता जो यहूदा आणि त्याच्या गुरुमधील अमर्याद अंतर उघड करेल. यहूदा इस्कर्योतला हे माहित होते. त्याला माहित होते की त्या गुरुच्या महान चांगुलपणामुळे येशू आणि त्याच्या विश्वासघातकीमध्ये दरी निर्माण झाली आणि या आध्यात्मिक अंतरामुळे यहूदाचा मत्सर वाढला. सोन्याच्या लोभाने त्याची कृतघ्नता बळकट केली आणि काही काळासाठी त्याचा पश्चात्ताप शांत केला. त्याला माहित होते की जगाला सामान्यतः सत्यापेक्षा खोटे अधिक आवडते; आणि म्हणून त्याने लोकप्रिय प्रतिष्ठेत

स्वतःला उंचावण्यासाठी येशूचा विश्वासघात करण्याचा कट रचला. त्याचा काळोखा कट जमिनीवर पडला आणि त्यासोबतच तोही देशद्रोही पडला.

### 5. 32 : 3-14

प्राचीन रोममध्ये सैनिकाला त्याच्या सेनापतीला निष्ठा देण्याची शपथ घेणे आवश्यक होते. या शपथेसाठी लॅटिन शब्द संस्कार होता आणि आपला इंग्रजी शब्द संस्कार या शब्दापासून आला आहे. यहुद्यांमध्ये मेजवानीच्या मालकाने प्रत्येक पाहुण्याला वाइनचा प्याला देण्याची एक प्राचीन प्रथा होती. परंतु युकेरिस्ट रोमन सैनिकाच्या शपथेचे स्मरण करत नाही, तसेच आनंदाच्या प्रसंगी आणि यहुदी संस्कारांमध्ये वापरल्या जाणाऱ्या वाइनला आपल्या प्रभूचा प्याला असे संबोधत नाही. हा प्याला त्याचा कटू अनुभव दर्शवितो - त्याने प्रार्थना केलेला प्याला त्याच्याकडून निघून जाऊ शकतो, जरी तो दैवी आदेशाला पवित्रपणे नतमस्तक झाला तरी.

### 6. 586 : 23-25

गेथसेमन. धीराचे दुःख; मानवाचा दैवी शक्तीपुढे झुकणे; प्रेमाला प्रतिसाद मिळत नाही, पण तरीही प्रेम उरते.

### 7. 47 : 31-9

बागेत त्याच्या अंधकारमय आणि वैभवाच्या रात्री, येशूला कोणत्याही संभाव्य भौतिक बुद्धिमत्तेवर विश्वास ठेवण्याची पूर्णपणे चूक जाणवली. दुर्लक्षाच्या वेदना आणि धर्मांध अज्ञानाच्या काठ्यांनी त्याला खूप त्रास दिला. त्याचे विद्यार्थी झोपले. तो त्यांना म्हणाला: "तुम्ही माझ्यासोबत एक तासही जागे राहू शकला नाही का?"

ते त्याच्यासोबत पाहू शकले नाहीत का जो, वाट पाहत होता आणि आवाजहीन वेदनेत संघर्ष करत होता, एका जगावर तक्रार न करता पहारा देत होता? त्या मानवी तळमळीला कोणताही प्रतिसाद मिळाला नाही आणि म्हणून येशू कायमचा पृथ्वीवरून स्वर्गाकडे, इंद्रियेपासून आत्म्याकडे वळला.

### 8. 39 : 1-9

आपल्या गुरुने त्यांच्या अनोळखी वैभवाची थट्टा नम्रपणे सहन केली. त्यांना मिळालेल्या अशा अपमानाचे अनुयायी ख्रिश्चन धर्माच्या शेवटच्या विजयापर्यंत टिकून राहतील. त्यांनी शाश्वत सन्मान मिळवले. त्यांनी जगावर, देहावर आणि सर्व चुकांवर मात केली, अशा प्रकारे त्यांचे शून्यत्व सिद्ध केले. त्यांनी पाप, आजार आणि मृत्यूपासून पूर्ण तारण केले. आपल्याला "ख्रिस्त आणि त्याला वधस्तंभावर खिळले" हवे आहे. सर्व चुका नष्ट होईपर्यंत आपल्याला परीक्षा आणि आत्म-नकार, तसेच आनंद आणि विजय असले पाहिजेत.

## 9. 32 : 28-10

येशूने निसान महिन्यात त्याच्या वधस्तंभावर चढवण्याच्या आदल्या रात्री त्याच्या शिष्यांसोबत जेवलेला वल्हांडण सण हा एक शोकाकुल प्रसंग होता, दिवसाच्या शेवटी घेतलेले एक दुःखद जेवण, एका गौरवशाली कारकिर्दीच्या संध्याकाळी, सावल्या वेगाने पडत असताना; आणि या जेवणामुळे येशूच्या धार्मिक विधी किंवा सवलती कायमच्या बंद झाल्या.

दुःखी आणि शांत असलेल्या त्याच्या अनुयायांनी, त्यांच्या स्वामीच्या विश्वासघाताच्या वेळेची वाट पाहत, स्वर्गीय मान्ना खाल्ला, जो प्राचीन काळापासून सत्याच्या छळलेल्या अनुयायांना अरण्यात खायला दिला होता. त्यांची भाकर खरोखरच स्वर्गातून खाली आली. ते आध्यात्मिक अस्तित्वाचे महान सत्य होते, आजारी लोकांना बरे करणे आणि चूक काढून टाकणे. त्यांच्या स्वामीने हे सर्व आधी स्पष्ट केले होते आणि आता ही भाकरी त्यांना खाऊ घालत होती आणि टिकवून ठेवत होती.

## 10. 33 : 13-26

आध्यात्मिक अस्तित्वाच्या या सत्यासाठी, त्यांचा गुरु हिंसाचार सहन करणार होता आणि त्याच्या दुःखाचा प्याला पाण्याखाली ओतणार होता. त्याला त्यांना सोडून जावेच लागेल. त्याच्यावर सार्वकालिक विजयाच्या महान वैभवाने सावली पडली होती, त्याने आभार मानले आणि म्हटले, "तुम्ही सर्वांनी ते प्या."

जेव्हा त्याच्यातील मानवी घटक दैवीशी संघर्ष करत होता, तेव्हा आपले महान गुरू म्हणाले: "माझी इच्छा नाही तर तुझी इच्छा पूर्ण होवो!" - म्हणजेच, देहाचे प्रतिनिधित्व माझ्यामध्ये होऊ देऊ नका, तर आत्म्याचे. ही आध्यात्मिक प्रेमाची नवीन समज आहे. ते ख्रिस्तासाठी किंवा सत्यासाठी सर्व काही देते. ते त्याच्या शत्रूंना आशीर्वाद देते, आजारी लोकांना बरे करते, चुका काढून टाकते, मृतांना अपराध आणि पापांपासून उठवते आणि गरिबांना, नम्र अंतःकरणाला सुवार्ता सांगते.

## 11. 34 : 18-18 पुढचे पान

सर्व अनुभवांमधून, शिष्य अधिक आध्यात्मिक झाले आणि गुरुजींनी जे शिकवले होते ते त्यांना चांगले समजले. त्यांचे पुनरुत्थान देखील त्यांचे पुनरुत्थान होते. त्यांनी स्वतःला आणि इतरांना आध्यात्मिक मंदपणा आणि देवावरील अंध विश्वासातून अनंत शक्यतांच्या आकलनाकडे नेण्यास मदत केली. त्यांना या जलदीकरणाची आवश्यकता होती, कारण लवकरच त्यांचे प्रिय गुरु वास्तवाच्या आध्यात्मिक क्षेत्रात पुन्हा उठतील आणि त्यांच्या भीतीपासून खूप वर जातील. त्यांच्या विश्वासूपणाचे बक्षीस म्हणून, तो त्या बदलात भौतिक अर्थाने अदृश्य होईल ज्याला तेव्हापासून स्वर्गारोहण म्हटले जाते.

आपल्या प्रभूचे शेवटचे जेवण आणि गॅलीलियन समुद्राच्या किनाऱ्यावरील आनंददायी सभेत उज्ज्वल सकाळच्या वेळी त्याच्या शिष्यांसोबतचा त्याचा शेवटचा आध्यात्मिक नाश्ता यात किती फरक आहे! त्याची अंधार गौरवात बदलली होती आणि त्याच्या शिष्यांचे दुःख पश्चात्तापात बदलले होते - हृदये शिस्तबद्ध झाली होती आणि अभिमानाने त्यांना फटकारले गेले होते. अंधारात त्यांच्या कष्टाच्या निष्फळतेची खात्री पटली होती आणि त्यांच्या प्रभूच्या आवाजाने जागे झाले होते, त्यांनी त्यांच्या पद्धती बदलल्या, भौतिक गोष्टींपासून दूर गेले आणि त्यांचे जाळे उजव्या बाजूला टाकले. काळाच्या किनाऱ्यावर ख्रिस्त, सत्य, पुन्हा एकदा ओळखून, त्यांना नश्वर इंद्रियेतून किंवा पदार्थात मनाचे दफन होऊन, आत्म्याप्रमाणे जीवनाच्या नवीनतेत काही प्रमाणात उठण्यास सक्षम केले गेले.

नवीन प्रकाशाच्या पहाटे आपल्या प्रभूशी झालेली ही आध्यात्मिक भेट म्हणजे सकाळचे जेवण आहे ज्याचे स्मरण ख्रिश्चन शास्त्रज्ञ करतात. ते ख्रिस्त, सत्य, त्याच्या पुनरुत्थानाचा अधिक अनुभव घेण्यासाठी आणि दैवी तत्व, प्रेमाशी शांतपणे संवाद साधण्यासाठी नतमस्तक होतात. ते त्यांच्या प्रभूचा मृत्यूवरील विजय, मृत्यूनंतर देहात त्याची परीक्षा, मानवी परीक्षांचे उदाहरण आणि भौतिक दृष्टीतून उठल्यावर पदार्थावर किंवा देहावर त्याचे आध्यात्मिक आणि अंतिम स्वर्गारोहण साजरे करतात.

## 12. 35 : 25-29

आमचा युकेरिस्ट म्हणजे एकाच देवाशी आध्यात्मिक सहवास. आमची भाकर, "जी स्वर्गातून खाली येते," ती सत्य आहे. आमचा प्याला म्हणजे क्रॉस. आमचा द्राक्षारस म्हणजे प्रेमाची प्रेरणा, आमच्या गुरुने प्यालेला आणि त्यांच्या अनुयायांना दिलेला मसुदा.

## 13. 497 : 24 (आणि)-27

आणि आम्ही गांभीर्याने वचन देतो की आम्ही जागृत राहू आणि प्रार्थना करू की ते मन आमच्यात असावे जे ख्रिस्त येशूमध्ये होते; आम्ही इतरांशी तसेच वागावे जसे आम्हाला वाटते की त्यांनी आमच्याशी करावे; आणि दयाळू, न्यायी आणि शुद्ध राहावे.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

### हेतू व कृतींचा नियम

द मंदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

### कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतः चा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6